

jeg ogsaa hylde Gjengjældelsestheorien i Mod-sætning til Straffetruselstheorien; men det udelukker aldeles ikke, at der er visse Omraader, hvor man særlig maa henlede Opmærksomheden paa, at Straffen bør have den Virkning at afholde de Paagjældende fra at staa ind paa en Bei, som er faretruende for Samfundet, og det lader sig ikke negte, at den Betydning, som Straffelovens § 180 har og skal have, er netop den, at afholde de Paagjældende fra at drive en Kræft, der, netop fordi den er saa ukontrolleret, udsætter Samfundet for de største Farer. § 180 i Straffeloven er væsentlig begrundet paa den Betragtning at det er høist magtpaaliggende at drive det dertil, at de Personer, der i Virkeligheden gjøre Utugt til deres Næringsvei, ikke drive den saakaldte hemmelige Prostitution, hvorved enhver Kontrol og ethvert Tilsyn bliver umuligt, men at de føres til, for saa vidt de virkelig ville drive denne Næringsvei, da ogsaa at gjøre det muligt for Samfundet at underkaste dem en saadan Kontrol, at Samfundet derved bliver forskaanet for de værste og mest ødelæggende Følger af denne deres Næringsvei. Derfor er det af Bigtighed, at den Trusel, som indeholdes i Straffelovens § 180, ikke bliver ganske betydningsløs. Men jeg har ogsaa andre Indvendinger at gjøre mod det ærede Udvalgs Forslag under Nr. 11. I Lovforslagets § 3 er Indholdet af Straffebestemmelsen optaget, fordi det forekom mig, at det er i sin Orden ved denne Leilighed, at man ikke i Loven henviser til Straffeloven, men at man udtaler til Gsterretning, for de paagjældende Fruentimmer, hvad det er de udsætte sig for ved at gjøre dette eller hint; med andre Ord, man skal ikke henvise de paagjældende Fruentimmer til den almindelige borgerlige Straffelov, som naturligvis er en Bog, de ikke kjende videre til, men man skal i den Lov, der angaar dem, sige, hvad de have at rette sig efter, og hvad Straffeanvar de udsætte sig for ved at overtræde Loven. Og endelig for det Trede har det ærede Udvalg søjet til, at Lvangsarbejde skulde kunne idømmes indtil 90 Dage. Her har det ærede Udvalg gjort en Belynderlighed, det har gjort Noget, som jeg kalder abnormt. Straffelovens § 180, som de Herrer henviser til og i dette Tilfælde netop ville bibeholde, sætter som Straf Fængsel i Almindelighed; Fængsel i Almindelighed omfatter ogsaa Fængsel paa Band og Brød, men Maximum for Band- og Brødsstraffen er som bekendt 30 Dage. Til 30 Dages Fængsel paa Band og Brød svarer imidlertid ikke 90, men derimod 180 Dages Lvangsarbejde. Det ærede Udvalg har med andre Ord, paa samme Tid som det erkjender, at det er naturligt at indføre Lvangsarbejde indenfor Rammen af de Straffearter, der skulle komme til Anvendelse, for saa vidt gjort en Undtagelse, som det kun vil indrømme, at denne Straf kommer til Anvendelse med Halvdelen af det Belsøb, hvortil der ellers

kunne naas ifølge Straffelovens almindelige Regler. Er Meningen dermed tillige, at Straffens Maximum skal sættes ned til 3 Gange 5 Dage, saa maa jeg for saa vidt sige, at jeg maa have saa meget desto mere mod det ærede Udvalgs Forslag. Jeg yttrede, at dette Forslag under Nr. 11, hvormed Forslagene under Nr. 12 og Nr. 20 staa i Forbindelse, tillige har en vis Sammenheng med Forslaget under Nr. 21. Dette Forslag under Nr. 21 kan jeg ikke andet end meget bestemt udtale mig imod. Jeg har antydet, at det, som maa være Dimebet med den hele Foranstaltning, er om muligt at drive det dertil, at de paagjældende Fruentimmer ikke faae Lov til at drive hemmelig Prostitution, ukontrolleret og til ubodelig Skade for det hele Samfund. Opgaven maa være at drive det dertil, at disse paagjældende Fruentimmer, naar de virkelig ville drive denne Næringsvei, undergive sig Kontrol, med andre Ord drive det dertil, at man saa vidt muligt faar den hemmelige Prostitution ombyttet med den offentlige. Dertil har man kun de to Midler: at sætte Straf for at drive hemmelig Prostitution, der kan bevæge de paagjældende Fruentimmer til at foretrække at indgive sig under den offentlige Prostitution for at blive fri for Straffeanvar, og saa det, at naar det viser sig, at denne Straf ikke er tilstækkelig, men Fruentimmeret gjentagne Gange bliver dømt for den Forseelse, der omhandles i § 180 af Straffeloven, hun da kan blive undergivet den offentlige Prostitutions Regler. Det ærede Flertal i Udvalget, som vil, at § 6 skal gaa ud, begrundet sit Forslag dels paa, at den offentlige Prostitution skulde være en umoralisk Institution, hvor under man ikke med nogen Billighed eller Retfærdighed kan tvinge de paagjældende Fruentimmere ind, dels derpaa, at en saadan Foranstaltning ikke skulde kunne siges at være nødvendig. I første Henseende skal jeg gjøre opmærksom paa, at der intet Menneske er, som bestrider, at den offentlige Prostitution i og for sig er noget Umoralisk, men det forekommer mig, at man er nødt til at tage Verden saaledes, som den nu er Gang er, og jeg tror ikke, det kan nytte noget at ville lukke Døren i for, at der nu en Gang eksisterer noget Saadant som den offentlige Prostitution. Jeg tror fremdeles heller ikke, at man maa skule for sig selv, at naar galt nu en Gang skal være, saa er Samfundet uendelig meget bedre tjent med at Prostitutionen bringes ind under Kontrol og Tilsyn end med, at den drives ukontrolleret, og jeg gjentager hvad jeg udtalte før, at man her har at gjøre med Fruentimmer, som virkelig have givet Samfundet gyldig Grund til ikke at være saa nænsom lige over for dem. Jeg beder ærede Medlemmer vel betænke, hvem det er der er Spørgsmaal om i Lovforslagets § 6. Forudsætningen er, at det er Fruentimmer der først have faaet en Advarsel af